

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-524/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasminki Gadža, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice-specijalista Teute Klinžić Zajec, u pravnoj stvari tužitelja: AUTO KANTOCI d.o.o., Zagreb, Samoborska cesta 118b, OIB: 61995520253, kojeg zastupa punomoćnik Aleksandar Aleksovski, odvjetnik u OD Juršetić & Aleksovski d.o.o. u Zagrebu, Lovinčićeva 3, protiv tuženika: EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Biočić, odvjetnik u OD Grgić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, zaključio je glavnu i javnu raspravu 23. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, te je 28. listopada 2026. objavio i

p r e s u d i o

- I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 172,50 eura zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 4. studenoga 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od petnaest dana.
- II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 293,27 eura zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude, 28. listopada 2026., pa do isplate, sve u roku od 15 dana.
- III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu daljnjeg parničnog troška u iznosu od 44,52 eura zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri

čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude, 28. listopada 2026., pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Parnični postupak u ovoj pravnoj stvari pokrenut je tužbom tužitelja protiv tuženika radi isplate iznosa od 172,50 eura s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tužitelj u tužbi navodi da je 3. studenoga 2025. vozilo u vlasništvu Bojana Lukovca (Oštećenik ili Prednik tužitelja), AUDI A4 AVANT 2.0, registarskih oznaka ZG-4386-JN, broj šasije WAUZZZF46RA042625 (u daljnjem tekstu: Vozilo), oštećeno u štetnom događaju (u daljnjem tekstu: Štetni događaj), koji da je prouzrokovao vozač vozila osiguranika tuženika, osiguranog kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti broj 8105649186 (u daljnjem tekstu: Polica). Da se oštećenik tuženiku obratio odštetnim zahtjevom od 4. studenoga 2025., a na koji da je tuženik odgovorio obrazloženom ponudom broj: 2505 1051 5651 od 26. prosinca 2025., i to na način da je odštetni zahtjev ocijenio pravno osnovanim te na temelju istog oštećeniku isplatio nesporan iznos naknade štete u iznosu od 3.028,85 eura. No, slijedom navedenoga da je predmet ovog postupka upravo novčani iznos koji prelazi ranije navedeni nesporan iznos do potpunog namirenja naknade štete. Naime, da je oštećenik kao ustupitelj prenio na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku koje je predmet ovog postupka, a kako to nedvojbeno proizlazi iz Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. siječnja 2026., o čemu da je obaviješten tuženik zajedničkom notifikacijom tužitelja i oštećenika od 19. siječnja 2026., koja da je istom dostavljena uz prigovor od 6. ožujka 2026. na obrazloženu ponudu tuženika, a da je tuženik prigovor tužitelja odbio kao u cijelosti neosnovan. Pojašnjava da je tužitelj oštećeniku pružio uslugu mehaničarskih i autolimarskih radova radi saniranja štete na Vozilu, a koja da je nastala kao posljedica predmetnog Štetnog događaja. Da je za navedene usluge tužitelj izdao račun broj 1851/01/02 oštećeniku u iznosu od 3.201,35 eura pa da slijedom navedenoga tuženik predniku tužitelja nije nadoknadio iznos cjelokupne štete, s obzirom na to da je za saniranje predmetne štete izdan račun u iznosu od 3.201,35 eura, a tuženik je priznao i isplatio iznos štete od 3.028,85 eura, dok razliku u iznosu od 172,50 eura tužitelj, kao osoba na koju je predmetno potraživanje preneseno, potražuje u ovom postupku. Da je predmetno potraživanje utemeljeno na odredbi čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da će sud dosuditi naknadu štete u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje, koja da je u ovom slučaju evidentno iznos cjelokupnog računa za usluge koje su bile potrebne da se šteta sanira. Da je nakon štetnog događaja prednik tužitelja svoje vozilo na popravak dao tužitelju, čija da je primarna djelatnost popravak vozila, a koje vozilo da je tužitelj i popravio te za isto izdao račun u skladu sa svojim cjenikom. Da je prednik tužitelja imao pravo slobodno odabrati gdje će popraviti vozilo te na temelju računa koji mu je izdan potraživati isplatu naknade štete od osiguranja,

ovdje tuženika. Pritom da je tužitelj cijenu predmetnih popravaka obračunao prema svom valjanom cjeniku koji je određen sukladno pozitivnim propisima te je javno dostupan i objavljen na internetskim stranicama tužitelja i u poslovnim prostorima tužitelja, te da je popravak i izdavanje predmetnog računa odrađeno sukladno pravilima struke. Nadalje, da je nejasno kako je tuženik odredio iznos štete koji je priznao kao nesporan, kada je istom bio dostavljen račun tužitelja iz kojeg da je razvidan iznos štete, a da upravo iznos izražen na računu tužitelja predstavlja stvarnu štetu nastalu predmetnim štetnim događajem, koji iznos da je u skladu sa cjenikom tužitelja. Slijedom navedenoga, da je tužitelj jasno i transparentno izdao predmetni račun i time de facto i najvjernije izračunao cjelokupnu nastalu štetu, dok tuženik nejasno i netransparentno procjenjuje visinu nastale štete po nejasnim kriterijima. Da je tužiteljevo potraživanje osnovano potvrđuje i Mišljenje Agencije za tržišno natjecanje od 20. veljače 2020., koje da se dostavlja u prilogu, a u kojem da se problematizira upravo ovakvo postupanje tuženika. Također, da i brojna sudska praksa potvrđuje da prednik tužitelja, odnosno tužitelj kao osoba na koju je potraživanje preneseno, ima pravo na punu naknadu, odnosno onu naknadu štete koja je izražena na računu tužitelja.

3. U svom odgovoru na tužbu tuženik je osporio aktivnu legitimaciju tužitelja i visinu cijene popravka predmetnog vozila jer da je oštećeniku isplatio primjerenu naknadu prema cijeni po kojoj se popravci, kakav je predmetni popravak bio, redovito naplaćuju na tržištu, pa je tužbeni zahtjev ocijenio u cijelosti neosnovanim. Naveo je, kako je nakon nesreće, a prilikom izrade izvida štete i rješavanja odštetnog zahtjeva oštećenika, uputio oštećenika da vozilo popravi u servisu po vlastitom izboru, pri tome očekujući od njega pažnju prosječne osobe u smislu da izabere neki od servisa koji za popravak naplaćuju bitno nižu cijenu popravka od tužitelja, pri čemu da tužitelj ne nudi niti garantira imalo veću kvalitetu popravka od kvalitete koja se na tržištu pruža po bitno nižim cijenama. Kako je propuštanjem vlasnika vozila da postupajući pažnjom prosječnog potrošača izabere jednako kvalitetan popravak po uobičajenoj cijeni na tržištu predmetna šteta uvećana za iznos koji se potražuje u predmetnoj parnici, pa da je tužbeni je zahtjev neosnovan i primjenom odredbe čl. 1092. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, da je tuženik oštećenici isplatio naknadu računajući s cijenom sata rada od 27,00 EUR, pa da je svoju obvezu ispunio u cijelosti, a da okolnost da tužitelj sam određuje cijenu sata rada koju onda traži od tuženika ne bi trebala ići na teret tuženiku. Naveo je i da je predmetno potraživanje sporno i iz razloga što je na predmetnom računu u odnosu na izvid štete neopravdano uvećan broj sati rada. Tuženik je osporio i utuženi početak tijeka zateznih kamata te slijedom svega navedenoga predložio tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku.

4. Podneskom od 26. kolovoza 2026. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika, u bitnome, navodeći da se protivi svim navodima iz odgovora na tužbu koje ocjenjuje neosnovanim, te da u cijelosti ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Da aktivna legitimacija tužitelja jasno proizlazi iz ugovora o ustupu koji da je sklopio s prednikom tužitelja, koji da je oštećenik ranije opisanog štetnog događaja, dok je za naknadu štete nastale u tom štetnom događaju odgovoran tuženik, čija odgovornost da proizlazi iz police osiguranja koju je

štetnik, odnosno osoba odgovorna za štetni događaj imala sklopljenu sa tuženikom, kao i da je tuženik svoju odgovornost za štetu priznao u izvansudskom postupku radi naknade štete koji je prethodio ovom parničnom postupku u kojem je tuženik na ime predmetne naknade štete tužitelju uplatio iznos od 3.028,85 EUR. Pa da tako i u svojoj obrazloženoj ponudi od 26. prosinca 2025. tuženik navodi: „... sa zadovoljstvom Vas možemo izvijestiti da naša odgovornost za naknadu štete – po navedenoj prometnoj nesreći – nije sporna...“. Da tuženik spori visinu štete navodeći da je oštećenik doprinio šteti izborom autoservisne radione, na način da je odabrao radionu (tužitelja), koja da naplaćuje svoje usluge više nego li to naplaćuju radione koje preporuča tuženik, a da se viša cijena usluga tužitelja ogleda u višoj satnici za rad tužitelja. No, da je sukladno brojnoj sudskoj praksi koju je tužitelj dostavio uz tužbu, pa i Mišljenju Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, jasno kako oštećenik ima slobodu izbora autoservisa u kojemu želi izvršiti popravak štete na vozilu, pa makar je za naknadu iste štete odgovorno osiguravajuće društvo šetnika, pa prigovore visini tuženika ocjenjuje neosnovanima. Ocjenjuje neosnovanima navode tuženika da je na računu tužitelja, u odnosu na izvid štete, neopravdano uvećan broj sati rada te da tuženik nije bio obaviješten o potrebi izvođenja dodatnih radova. Naime, da broj sati rada iskazan na predmetnom računu u cijelosti odgovara broju sati navedenom u izvidu štete tuženika, pa da je tako i u izvidu štete i na računu tužitelja obračunato pet sati rada autolimara i tri sata rada autolakirera. Ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva kojeg predlaže usvojiti u cijelosti kao osnovan.

5. Citirani podnesak sud je uzeo u obzir temeljem odredbe čl. 299. a st. 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje: ZPP).

6. Na pripremnom ročištu od 23. rujna 2026. tuženik je ostao kod prigovora nedostatka aktivne legitimacije, tijekom zateznih kamata i osnovi i visini s obzirom na visinu cijene sata rada popravka vozila, ali je povukao prigovor iz točke 6 odgovora na tužbu s obzirom na izvid štete od 10. prosinca 2025., odnosno da su u računu neopravdano uvećani sati rada. Na navedenom ročištu sud je zaključio prethodni postupak, a potom i glavnu raspravu.

7. Na sporne okolnosti sud je izveo dokaze uvidom u slijedeće isprave: Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. siječnja 2026. (list 7-9 spisa), notifikaciju o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. siječnja 2026. (list 10-11 spisa), prigovor tužitelja od 6. ožujka 2026. (list 12-13 spisa), obrazloženu ponudu od 26. prosinca 2025. (list 14 spisa), odgovor na prigovor na obrazloženu ponudu od 20. ožujka 2026. (list 15 spisa), preslik prometne dozvole (list 16-17 spisa), izvid štete broj 250510515651/1 (list 18 spisa), izvid štete broj 250510515651/2 (list 19 spisa), račun-otpremnicu broj 1851/01/02 od 18. prosinca 2025. (list 20-21 spisa), radni nalog (list 22 spisa), Opće uvjete održavanja i popravka (list 23 spisa), Cjenik (list 24 spisa), dopis Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 25-28 spisa), sudsku praksu (list 29-71 spisa), dopis tuženika od 12. prosinca 2025. (list 85 spisa), primjere računa drugih servisa (list 86-89 spisa).

8. Sud, cijeneći materijalnu dokumentaciju u spisu, a u skladu s čl. 220. ZPP-a, nije proveo dokaz pribavom tuženikovog spisa predmeta broj 2505 1051 5651 niti je pribavio policu osiguranja štetnika ugovorenu kod tuženika (broj 8105649186), jer je iz dostupne dokumentacije vidljivo na koji se štetni događaj i vozilo izvidi štete odnose, a tuženik nije niti sporio da je osiguratelj štetnika, kao niti s te osnove odgovornost za nastanak štetnog događaja, što jasno proizlazi i iz obrazložene ponude od 26. prosinca 2025.. Sukladno navedenome, nije provedeno niti prometno tehničko vještačenje na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja i visinu uz očevid na listu mjesta, s obzirom da odgovornost nije sporna, a visina je sporna samo zbog razlike u cijeni sata rada, koji stav sud u odnosu na isto jasno i detaljnije iznosi kasnije u ovoj odluci. S obzirom na dostupnu dokumentaciju u spisu, Ugovor o ustupu (list 7-9 spisa), notifikaciju o ustupu (list 10-11 spisa), prigovor od 6. ožujka 2026. (list 12-13 spisa) i odgovor na prigovor od 20. ožujka 2026. (list 15 spisa), sud nije saslušao zakonskog zastupnika tužitelja niti svjedoka Bojana Lukovca jer je isto ocijenio nepotrebnim.

9. Ocjenom provedenih dokaza, a temeljem odredbe čl. 8. ZPP-a, sud je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenio osnovanim.

10. Između stranaka je sporna aktivna legitimacija tužitelja, osnova i visina tužbenog zahtjeva s obzirom na razliku u cijeni sata rada, te zatraženi tijekom kamata.

11. Uvidom u Izvid štete broj 250510515651/1 od 4. studenoga 2025. (list 18 spisa) sud je utvrdio da je navedeni izvid obavio tuženik za oštećenika Bojana Lukovca iz Zagreba, OIB: 88042008726, u odnosu na nezgodu od 3. studenoga 2025. i oštećeno vozilo marke AUDI A4 AVANT 2.0, registarske oznake ZG 4386-JN, a prema polici sklopljenoj kod tuženika broj 8105649186. Sud je utvrdio da je tuženik u odnosu na isto vozilo marke AUDI A4 AVANT 2.0, registarske oznake ZG 4386-JN, oštećenika Bojana Lukovca, a prema polici sklopljenoj kod tuženika broj 8105649186, za nezgodu od 3. studenoga 2025. napravio i izvid štete 10. prosinca 2025. (list 19 spisa). Uvidom u račun tužitelja broj 1851/01/02 od 18. prosinca 2025. (list 20-21 spisa) utvrđeno je da je isti izdan Lukovac Bojanu za popravak osobnog vozila marke AUDI A4, registarske oznake ZG 4386-JN, a prema izvidu štete tuženika broj 250510515651, i to na ukupan iznos od 3.201,35 eura, slijedom radnog naloga Bojana Lukovca od 9. prosinca 2025. (list 22-23 spisa).

12. Uvidom u Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. siječnja 2026. (list 7-9 spisa) utvrđeno je da su isti sklopili Lukovac Bojan iz Zagreba, OIB: 88042008726, kao ustupitelj i tužitelj kao primatelj, i to za novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 172,50 eura po računu broj R-1851/01/02, a temeljem auto osiguranja dužnika broj 88042008726- OSNOVNI + 1. NAKNADNI, koje potraživanje prema tuženiku je Lukovac Bojan prenio na tužitelja, što odgovara preostaloj dokumentaciji u spisu. Uvidom u notifikaciju od 19. siječnja 2026. (list 10-11 spisa) utvrđeno je da je tuženik obaviješten o ustupanju tražbine tužitelju od strane Bojana Lukovca. Naime, iz prigovora na obrazloženu ponudu od 26. prosinca 2025. jasno proizlazi da je njime upravo ovdje tužitelj, osim što je prigovorio isplaćenom iznosu s obzirom na izdani

račun, tuženika obavijestio i o ustupu, a da je tome tako, vidljivo je iz odgovora na prigovor tuženika od 20. ožujka 2026. kojim tuženik odgovara punomoćniku tužitelja temeljem podnesenog prigovora od 6. ožujka 2026..

13. S obzirom na navedeno imajući u vidu odredbu čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23; dalje ZOO), te postojanje valjanog ugovora o ustupanju, sud je prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja ocijenio paušalnim i neosnovanim. Nadalje, prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja, a kako predmetnu štetu predstavlja i trošak cijene radnog sata za limarske radove i lakirerske radove u iznosu od 43,00 eura po satu uvećano za PDV, što jasno proizlazi iz Cjenika tužitelja (list 24 spisa), te je tako obračunato i u računu broj 1851/01/02 (list 20-21 spisa), a ne u iznosu koji je tuženik priznao i platio oštećeniku, to je sud stava da postoji tražbina tužitelja na ime naknade štete u preostalom iznosu od 172,50 eura.

14. Tijekom postupka nije bilo sporno da je tuženik osiguratelj štetnika po polici obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj 8105649186, a što jasno proizlazi i iz izvida štete od 4. studenoga 2025. i 10. prosinca 2025. (list 18-19 spisa), koji izvid je odradio upravo tuženik, i to na vozilu Bojana Lukovca marke AUDI A4 AVANT 2.0, registarskih oznaka ZG 4386-JN, za štetni događaj od 3. studenoga 2025., a što proizlazi i iz ostale dokumentacije u spisu, gdje je vidljivo da je tuženik u dopisu od 26. prosinca 2025., u odnosu na prometnu nezgodu od 3. studenoga 2025., temeljem odštetnog zahtjeva od 4. studenoga 2025., za štetu broj 250510515651, na vozilu registarskih oznaka ZG 4386-JN Bojana Lukovca, utvrdio da odgovornost tuženika za naknadu štete u navedenoj prometnoj nesreći nije sporna, te da je odštetni zahtjev osnovan u visini od 3.028,85 eura (list 14 spisa). Nadalje, iz dopisa tužitelja/prigovora od 6. ožujka 2026. (list 12-13 spisa) vidljivo je da je tužitelj tuženiku ukazao na ustup potraživanja od 19. siječnja 2026. i prigovorio obrazloženoj ponudi tuženika od 26. prosinca 2025. s obzirom na izdani račun, prema kojem se tužitelju treba uplatiti razlika od 172,50 eura do punog iznosa štete. Nije sporno da je tuženik prigovor uredno zaprimio, budući se na isti očituje dopisom od 20. ožujka 2026. (list 15 spisa), gdje ostaje kod ranije ponude, navodeći da je odabran servis sa višom cijenom usluge popravka od serviseru na tržištu pa da je zahtjev za daljnju naknadu neosnovan s obzirom na odredbu čl. 1092. ZOO-a.

15. Sud je uvidom u izvid štete od 10. prosinca 2025. (list 19 spisa) utvrdio da je za popravak vozila predviđeno 5 sati autolimarskih radova, te 3 sata lakirerskih radova, a što odgovara broju sati rada iz računa broj 1851/01/02 (list 20-21 spisa). Prema Cjeniku tužitelja (list 24 spisa), tužitelj naplaćuje za iste cijenu od 43,00 eura po satu uvećano za PDV, koji iznosi su navedeni i u računu. Opreza radi se navodi da je tuženik na ročištu od 23. rujna 2026. odustao od prigovora da broj sati rada na vozilu ne odgovara izvidu štete, s obzirom na izvid štete od 10. prosinca 2025., pa je uistinu ostala sporna samo cijena sata rada za autolimarske i autolakirerske radove, a što proizlazi iz cjelokupne dokumentacije u spisu kako je to ranije detaljnije obrazloženo.

16. Sud je stava da oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti svoje vozilo u mjestu svog boravišta, u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje svojim klijentima, a ukoliko i postoje druge radionice s jeftinijom cijenom radnog sata, da nije riječ o eventualnom doprinosu oštećenika šteti iz čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.; dalje: ZOO), kao i da tuženik nema ovlast niti pravo određivati autoservisima cijene sata rada, što proizlazi i iz stručnog mišljenja Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja Klasa: 034-08/18-01/093, URBROJ: 580-09/84-2020-043 od 20. veljače 2020. (list 48-51 spisa). Budući je tijekom postupka tužitelj u spis dostavio Cjenik iz kojeg proizlazi cijena sata rada iz utuženog računa i s obzirom na izloženi stav, sud je mišljenja da su neosnovani prigovori tuženika usmjereni protiv računa i Cjenika jer je tužitelj kao gospodarski subjekt ovlašten sam određivati svoju cijenu sata rada. S obzirom na navedeno nije provedeno prometno vještačenje na okolnost usporedbe kvalitete popravka kod tužitelja i u servisima koje predlaže tuženik niti je proveo dokaz saslušanjem procjenitelja tuženika, svjedoka Danijela Dropuljića.

17. Dakle, uvidom u Cjenik tužitelja (list 24 spisa) utvrđeno je da je cijena sata rada iskazana u računu u skladu sa istim, a sud je jasno utvrdio da je visina sporna samo u odnosu na razliku u cijeni sata rada, pa je tužitelju u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata rada nastala šteta iz čl. 1046. ZOO-a, koja se odnosi na ostatak iznosa za cijenu sata rada na koji tužitelj prema cjeniku ima pravo, u ukupnom iznosu od 172,50 eura, sve s obzirom na valjani ugovor o cesiji, te mu je tuženik, kao osiguratelj štetnika, navedeni iznos temeljem čl. 1085. st. 1. i 4. ZOO-a dužan naknaditi u skladu s čl. 84. st. 1. ZOO-a, pa je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.

18. Budući da prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom na primatelja prelaze i sporedna prava, u koja spada i pravo na kamate, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate, pa je sud u skladu s čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, odlučio kao pod točkom I izreke ove presude.

19. Prema odredbi čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23.; dalje: ZOOP) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Budući je prvi izvid štete napravljen 4. studenoga 2025., sigurno je da je barem toga dana, ako ne i ranije, tužitelj tuženiku podnio svoj odštetni zahtjev, a od kojeg datuma tužitelj i potražuje zakonske zatezne kamate, pa je prigovor tuženika tijeku zateznih kamata ocijenjen neosnovanim.

20. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a uzimajući u obzir da je riječ o regresnom potraživanju za štetu, a ne odnosu proizašlom iz trgovačkog ugovora, pa je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.

21. Odluka o parničnom trošku iz točke II i III izreke presude temelji se na čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a.

22. S obzirom na uspjeh tužitelja u sporu i vrijednost predmeta spora, a u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a, tužitelju su priznati troškovi: sastava tužbe od 26.3.2026.- 25 bodova, odnosno 50,00 eura po Tbr. 7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25.; u daljnjem tekstu: Tarifa), trošak sastava prigovora tuženiku- 25 bodova odnosno 50,00 eura prema Tbr.32.t.2. Tarife, sastava podneska od 26.8.2026.- 25 bodova, odnosno 50,00 eura prema Tbr.8.t.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 23.9.2026.-25 bodova odnosno 50,00 eura prema Tbr.9.t.1. Tarife, odnosno ukupno 200,00 eura, sve uvećano za 25% PDV-a prema Tbr.46. Tarife u iznosu od 50,00 eura, što sveukupno iznosi 250,00 eura. Tužitelju je osnovanim ocijenjen i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 eura sukladno Tar.br.1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/23.) te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 30,00 eura sukladno Tar.br. 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 50/26.), pa je odlučeno kao pod točkom II izreke ove presude.

23. O kamatama na troškove parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 30. Ovršnog zakona te čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima s obzirom na činjenicu da se regresno potražuje isplata štete (točka II i III izreke presude).

24. Tužitelju nije priznat trošak dodatne sudske pristojbe na rješenje od 31. ožujka 2026. kojim se tužitelju nalaže uplata sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 13,27 eura, a koji iznos tužitelj sada potražuje od tuženika, sukladno čl. 155. ZPP-a. Naime, prema čl. 4 Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.; dalje ZOSP), obveza plaćanja sudske pristojbe za tužbu nastaje u trenutku kada se predaje, odnosno u konkretnom slučaju, budući je tužba podnesena putem e-komunikacije, sukladno čl. 7. st. 1. ZOSP-a za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojbe se plaća u trenutku njihova podnošenja u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene tarifom. Prema čl. 7. st. 4. ZOSP-a, ako se sudska pristojba u skladu s odredbama ovog članka ne plati sukladno utvrđenim rokovima, sudska pristojba se plaća u iznosima utvrđenim Tarifom. U smislu odredbe čl. 28. st. 5. ZOSP-a, a budući sudska pristojba na tužbu nije plaćena već prilikom njena podnošenja, ovaj sud je donio rješenje o pristojbi kojim je pozvao tužitelja na uplatu sudske pristojbe na tužbu, a za koje rješenje se prema čl. 28. st. 9. ZOSP-a plaća dodatna pristojba od 13,27 eura. Dakle, tužitelj je sudsku pristojbu za tužbu dužan platiti već prilikom njena podnošenja, a kako on to nije učinio, sud mu je u skladu s odredbom čl. 28. st. 5. rješenjem to naložio na koje rješenje se sukladno čl. 28. st. 9. ZOSP-a plaća dodatna pristojba od 13,27 eura. Sukladno čl. 155. ZPP-a sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a kako u konkretnom slučaju zatraženi trošak dodatne pristojbe na rješenje o naplati sudske pristojbe na tužbu nije bio potreban jer je tužitelj sudsku pristojbu na tužbu bio dužan platiti već prilikom njena podnošenja, što isti nije učinio, sud je zahtjev za naknadu navedenog troška ocijenio neosnovanim. Sud osnovanim nije ocijenio niti zatraženi trošak pristupa ročištu za objavu- 12,50 bodova odnosno 25,00 eura prema Tbr.9.t.3. Tarife, uvećan za 25% PDV-a u iznosu od 6,25 eura (ukupno 31,25 eura)

budući tužitelj istomu nije pristupio, a u skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a, pa je slijedom svega navedenoga odlučeno kao pod točkom III izreke ove presude.

25. S obzirom na uspjeh tužitelja u sporu u odnosu na glavno potraživanje, a u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a tuženik nema pravo na naknadu troškova postupka.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

Sudac:
Jasminka Gadža

Dokument je elektronički potpisan: JASMINKA GADŽA	DN: C=HR O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU 2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732
Vrijeme potpisivanja: 28-10-2026 13:44:49	L=ZAGREB S=GADŽA G=JASMINKA CN=JASMINKA GADŽA

Nacrt odluke izradila
viša sudska savjetnica-specijalist:
Teuta Klinžić Zajec

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 6.630,00 eura) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

DNA:

- tužitelju: AUTO KANTOCI d.o.o., Zagreb, Samoborska cesta 118b, OIB: 61995520253, po punomoćniku Aleksandru Aleksovskom, odvjetniku u OD Juršetić & Aleksovski d.o.o. u Zagrebu, Lovinčićeva 3, uz nalog za sudsku pristojbu na presudu od 30,00 eura
- tuženiku: EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, po punomoćniku Mislavu Biočiću, odvjetniku u OD Grgić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282
- kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088f-52424**

Kontrolni broj: **0c90f-515c6-9e369**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.